

Comoara Ascunsă

PRIETENUL CEL VEȘNIC

Acceptarea lui Isus ca Mântuitor personal poate marca începutul unei prietenii care va dura toată veșnicia.

„Voi sunteți prietenii Mei...”, — le spunea El ucenicilor Săi (Ioan 15:14). Nu slugi, ci prieteni, accentua El.

Acest fapt este și mai uimitor, dacă este să luăm în considerare că El era Domnul Cerurilor, care S-a întrupat în corp omenesc, iar ei, ucenicii Lui, erau doar niște pescari, percepitori de impozite, etc. În pofida enormei diferențe de proveniență, El găsea bucurie în comuniunea cu ei și avea încredere în ei. „Fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt” (Ioan 13:1).

O asemenea prietenie apropiată și durabilă Dumnezeu le propune tuturor acelor care cred în El. Isus poate deveni și Prietenul dumneavoastră. „...Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”, — promite El (Evrei 13:5). Și nu există niciun motiv ca să nu acceptați asigurarea de prezență Lui permanentă cu dumneavoastră și grija atentă. O asemenea promisiune i-a dat Domnul lui Iacov într-o clipă foarte tristă a vieții lui, atunci când a rămas în singurătate absolută. Iacov a fugit din casa părintească, păcătuind

serios împotriva fratelui său Esau. Desigur că el presupunea, nu fără temei, că Dumnezeu Și-a luat rămas bun de la el pentru totdeauna și l-a șters din lista prietenilor Săi. Dar în acea noapte a visat o scară care unea Pământul cu Cerurile, și îngerii lui Dumnezeu care „se suiau și se pogorau pe scara aceea”. În acest mod, Dumnezeu i-a dat de înțeles că nu rupe legătura cu el. Problema păcatului care a apărut putea fi rezolvată datorită iubirii lui Dumnezeu și a pocăinței adevărate. Și Dumnezeu i-a spus: „Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun” (Geneza 28:15).

Continuare la pag. 2 ►

Stimați Cititori!

Dacă doriți să primiți lunar ziarul
«**Comoara Ascunsă**»,
puteți înainta cererea, sunând
la tel.: _____ de la 10⁰⁰ - 18⁰⁰
de luni pînă joi.

“Moara cu noroc” - motiv de criză la început de secol

pag.
2

Fundamentul iertării adevărate

Ce este mai ușor — să ceri iertare sau să ierți? La această întrebare adresată destul de des oamenilor răspund în mod diferit. Cineva consideră că este cu mult mai complicat să-ți recunoști greșeala, să-ți reprimi „eul” propriu, să prinzi curaj și să-i spui părții care a avut de suferit: „Iartă-mă, te rog”.

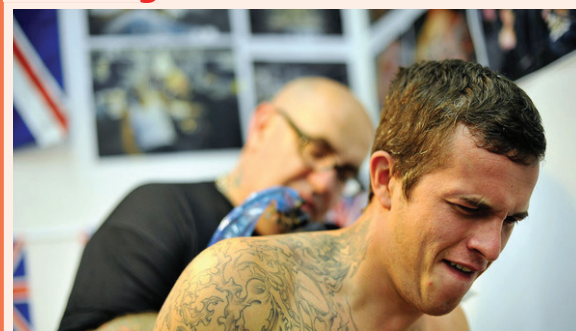
pag.

4

Biblia despre tatuaje și Piercing

pag. 5

Odihna în sânul naturii — garanția armoniei în familie

pag. 6

Noi ne alegem partenerii de viață și ne căsătorim în speranța de a fi fericiți. Marea majoritate a urărilor de la nuntă se referă la bucurii și bunăstare. Și cu adevărat, familia este în stare să ofere cu mult mai mult decât aștepti la început de cale. Dar...

Iisuse, ce ți-am dat?...

Tu ne-ai adus iertarea,
Ne-ai dat Salvarea-n dar.
Ne-ai scos din închisoarea
păcatului murdar.

Ne-ai dat o nouă fire
și un veșmânt curat.
Dar noi, ca mulțumire,
Iisuse, ce Ți-am dat?

Tu ne-ai adus putere,
scânței din focul Tău,
o sfânta-nvăpăiere
ce mistuie ce-i rău.

Spre veșnica cetate
o cale ne-ai tăiat.
Dar pentru-acestea toate,
Iisuse, ce Ți-am dat?

Tu tot ce-aveai în lume
și-n cer ne-ai dăruit:
și inima, și nume,
și Duh nemărginit.

Și-n zarea albăstruiue
Tu ce-ai luat, și cât?
...doar patru răni de cuie
și-o rană-n piept. Atât...

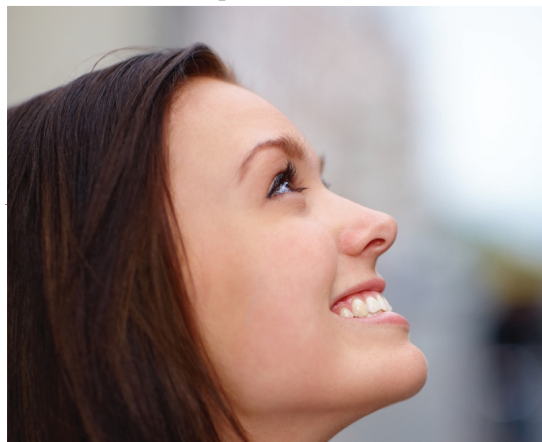
■ Costache Ioanid

Gânduri înțelepte

- **Dumnezeu le deschide porțile cerurilor tuturor celor, care îi deschid lui Dumnezeu ușa inimii.**
- **E mult mai greu să te judeci pe sine decât să-i judeci pe alții. Dacă reușești să te judeci cinstit, ești într-adevăr un înțelept.**
- **Nu-i nimic dacă ai o credință mică, ai în schimb un Dumnezeu mare.**

Recunoștința

Când inima îți este plină de recunoștință, orice eveniment care apare în viața ta, te poate conduce la descoperiri uimitoare.

Odată o tânără femeie pe nume Rengetsu făcea pelerinajul și a ajuns la asfințit într-un sat. Ea s-a adresat oamenilor din partea locului cu rugămintea s-o adăpostească pentru noapte, însă ei nu i-au permis să intre în casele lor. Noaptea era rece, femeia a rămas fără adăpost și fără cină. Ea a rămas în câmp peste noapte, sub un copac de vișni, tremurând de frig, s-a trezit și a văzut un tablou minunat: pe fundalul cerului nocturn de primăvară florile desfăcute ale vișinului zâmbeau lunii cețoase. Femeia s-a sculat și s-a uitat în direcția satului: „Oamenii aceștia au refuzat să mă adăpostească peste noapte, dar datorită lor eu am văzut o priveliște de o frumusețe neobișnuită!” Ea le-a mulțumit sincer oamenilor care au refuzat s-o adăpostească, căci în caz contrar ar fi dormit sub un acoperiș obișnuit și nu ar fi trăit asemenea clipe minunate. A primit aceasta ca pe un dar. Era recunoscătoare lui Dumnezeu pentru această frumusețe! Viața este splendidă, și fiecare clipă este un dar pentru noi. Însă adeseori suntem atât de ocupați și absorbiți de gânduri, încât nu observăm nimic în jur, decât doar ceea ce este rău. Să ne învățăm să vedem ceea ce este pozitiv chiar și în momentele nefavorabile și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Lui!

◀ Începutul la pag. 1

Arthur Maxwell

PRIETENUL CEL VEȘNIC

Peste mii de ani Isus a repetat această făgăduință, asemănându-Se cu păstorul unei turme de oi. „Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea” (Ioan 10:27, 28).

Atunci când alături de turmă se află păstorul, nici o fiară sau pasăre sălbatică nu vor reuși să smulgă nestingherit vreoaie. La fel și Isus își păzește turma. Când El este alături, nici un dușman nu poate pricinui vreun rău celui mai slab, celui mai neajutorat dintre prietenii Săi. Și El va fi alături foarte multă vreme.

Și întotdeauna asigurarea de prietenie veșnică nu este mai puțin reală și mai puțin valoroasă pentru că Isus nu mai umblă pe pământ, ca douăzeci de secole în urmă. Deși acum El este în ceruri, „...S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu” (Evrei 10:12), nu putem afirma că El nu știe ce se întâmplă pe planeta noastră. El cunoaște totul despre fiecare dintre discipolii Săi. Dar fiindcă le știe toate, ne iubește și rămâne „în veac”, „de aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7:24, 25).

Aici Isus apare înaintea noastră în chip de preot, „Marele Preot”, care slujește în sanctuarul ceresc. Autorul acestei epistole spune că El, „...a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți” (Evrei 2:17, 18).

În așa mod, înălțându-Se la cer, Isus n-a rupt legăturile cu omenirea și n-a dat uitării toate problemele ei. Dimpotrivă, El Se află acum într-o situație mai bună ca vreodată mai înainte, pentru a ne acorda ajutor. Deoarece El însuși a fost nevoit să sufere mult, putem fi siguri de faptul că ne compătimește în suferințele noastre. Deoarece El însuși S-a expus ispitelor, putem fi siguri că ne va ajuta și pe noi să le învingem.

„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile - pe Isus, Fiul lui Dumnezeu - să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, ca să fim ajutați la vreme de nevoie” (Evrei 4:14-16).

Isus dorește din toată inima să fie Prietenul adevărat pentru poporul Său și rămâne a fi un asemenea Prieten. El nu Se schimbă cu trecerea anilor. Dragostea Lui

este ca odinioară puternică, înțelegerea de către El a tuturor lucrurilor este la fel de desăvârșită, simpatiile Lui față de noi sunt tot atât de profunde și sincere astăzi, ca și în timpurile străvechi. El este gata să ne acorde ajutor tuturor.

În Cartea Proverbelor citim: „Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate” (Proverbe 17:17). Cât este de adevărat acest lucru în privința lui Isus! El iubește întotdeauna, în toate timpurile, și El, fără îndoială, va apărea „în nenorocire”. Acest adevăr slăvit care ne încălzește inima se repetă tot timpul în Biblie.

„De șase ori te va izbăvi din necaz, și de șapte ori nu te va atinge răul” (Iov 5:19). „Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz” (Psalmi 9:9). „Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului” (Psalmi 37:39). „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic... El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma, care umblă în întineric, nici de molima, care bântuie ziua năvălitoare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la

„Voi sunteți prietenii Mei...”,
— (Ioan 15:14).

dreapta ta, dar de tine nu se va apropia... Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale” (Psalmi 91:1-11).

Niște asigurări uimitoare! Și ele merită încrederea tot atât de mult ca și Acela care le-a dat, care le-a scris pentru încurajarea poporului Său. Dacă vi s-a întâmplat o nenorocire, vă aflați într-o situație dificilă sau sunteți speriați de ceva, țineți minte că aveți un Prieten care este întotdeauna gata ca să vă ajute. În Biblie se spune că El este „... un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi” (Psalmi 46:1). De ce atunci să nu ne apropiem cu curaj și „cu deplină încredere” de scaunul harului și să nu-l spunem tot ce s-a adunat în inimă?

Uneori, asemenea patriarhului Iov, copiii lui Dumnezeu trebuie să îndure un timp al încercărilor. Întineric îi înconjoară. În fața au dificultăți de neînfruntat pentru om. Credința și credințioșia lor sunt încercate până la limită. Dar El

nu-i va părăsi niciodată. El Se află în întineric, urmărind de sus pe poporul Său. Fiind întotdeauna un Prieten credincios și adevărat, El așteaptă clipa potrivită pentru a Se implica și a ne veni în ajutor. Noaptea nu va dura veșnic, în curând se vor ivi zorile.

Odată un amic mi-a povestit prin ce a trebuit să treacă. O boală îndelungată și șomajul au „consumat” toate economiile familiei. În sfârșit, a venit ziua când în casă n-a rămas nici o bucată de pâine. Fiica lui a fost nevoită să plece la școală fără a lua dejunul, și când ea s-a întors, desigur că nu era nimic la prânz.

Părinții plângeau de durere, când fetița i-a spus dintr-odată mamei sale: „Isus nu dorește ca noi să murim de foame”. „Nu cred că El va îngădui așa ceva, — a răspuns mama. — Îl voi ruga să întreprindă ceva”. Spunând aceasta, femeia a simțit cum încrederea i se întoarce. Ea s-a apropiat de pianul vechi din salon și a început să cânte imnul cunoscut „Domnul va purta de grijă”.

„Și acum haideți să ne rugăm cu toții împreună, — a spus ea. — Eu cred că Isus n-a uitat de noi”. Toată familia s-a plecat pe genunchi și a început să se roage, adresându-se către Dumnezeu pentru ajutor. După rugăciune mama a spus: „Eu cred că poștașul ne va aduce o scrisoare în care vor fi puși bani”. În timpul acesta s-a auzit soneria, și fetița a fugit să deschidă ușa. Poștașul într-adevăr le-a adus o scrisoare! Mama a deschis-o cu nerăbdare, și din ea a căzut un dolar... Doar un dolar! Dar toți: și fetița, și părinții au primit aceasta ca pe un semn al prieteniei lor strânse cu Dumnezeu.

Oricât de uimitor ar fi acest fapt, dar în ziua următoare în casa lor a venit un oarecare gentleman și i-a propus soțului de lucru. Soțul a acceptat aceasta cu mulțumire. Această vizită a devenit un moment de cotitură în viața lor, în experiența lor de comuniune cu Dumnezeu.

Cineva ar putea remarca în această privință: „Ei, știți, aceasta a avut loc întâmplător”. Nu. În viața acelora care cred în Dumnezeu și-L iubesc, nu are loc nimic întâmplător. Ei sunt prietenii Lui. El îi iubește. El Se îngrijește de ei. El niciodată nu-i va părăsi în necaz, niciodată nu-i va lăsa.

Sunt foarte multe istorii asemănătoare: minuni ale vindecării, ocrotirii, grijii lui Dumnezeu, călăuzirii. Și toate acestea se întâmplă întrucât Creatorul nostru, Legiuitorul suprem, Dumnezeu veșnic iubitor, Mântuitorul slăvit mai este și Prietenul nostru devotat. Astăzi, mâine, întotdeauna „până la sfârșitul veacului”.

“Moara cu noroc” - motiv de criză la început de secol

Anul trecut am fost martori ai unui val global de tulburări și instabilitate socială, cu mase de oameni ce au umplut străzile multor orașe din lume: primăvara arabă, revoltele din Londra, protestele clasei mijlocii din Israel împotriva prețurilor înalte imobiliare, inflația ce afectează standardele de viață, protestele studenților chileni, mișcările ample împotriva corupției din India, demonstrațiile nemulțumiților de corupție și inegalitate din China și, mișcarea „Ocupă Wall Street”, care a luat naștere în New York, ca să se extindă pe întreg teritoriul SUA.

De vreme ce aceste proteste nu au fost axate pe unul și același motiv, ele exprimau în mod diferit preocupările serioase ale lumii muncitoare și ale clasei mijlocii în raport cu perspectivele lor pe fundalul consolidării puterii elitelor politice, economice, financiare.

Participanții la protestul din Parcul Zucotti, New York, mișcarea Occupy Wall Street, consideră ca principala motivație a manifestului lor este inechitatea veniturilor, respectiv faptul că averea este deținută de o minoritate de 1% din populație, în detrimentul majorității de 99%. O economie dreaptă, acesta a fost principalul obiectiv al protestatarilor.

Joseph E. Stiglitz, laureat al premiului Nobel pentru Economie, a pus în discuție împărțirea inegală a veniturilor, afirmând că piețele financiare, care ar trebui să aloce capitalul și să managerieze riscurile, au făcut exact contrariul. „Suportăm consecințele ticăloșiei lor”, a declarat acesta. Dar concluzia cea mai categorică pare să o tragă Mike Hardt de la Duke University, care susține că indignarea împotriva lăcomiei corporatiste și a inechității economice este reală și profundă.

Lăcomia corporatistă este motivul tulburărilor sociale recente, dar a fost și motiv de creație literară. Ioan Slavici scrie la începutul secolului al XX-lea nuvela “Moara cu noroc”, prezentând aspecte din societatea ardelenască din acea vreme, făcând o analiză psihologică a personajului principal care se degradează sub puterea banului.

Acțiunea nuvelei se definește printr-o construcție epică riguroasă care se referă la dezumanizarea lui Ghiță din cauza lăcomiei pentru bani, o intrigă bine evidențiată bazată pe valorile morale și setea nestăpânită de îmbogățire, în cadrul căreia se manifestă un conflict interior (psihologic) și unul exterior (social). Tema o constituie consecințele nefaste pe care lăcomia pentru bani o exercită asupra individului, hotărându-i destinul pe măsura abaterilor de la principiile etice fundamentale ale sufletului omenesc. La

baza ei se află convingerea autorului că goana după bani zdruncină tihna și amărăște viața omului, generează numeroase rele, iar în cele din urmă duce la pierzanie.

Cheia moralității stă în cuvintele bătrânei de la începutul și finalul operei, constituind adevărate norme etice tradiționale, care trebuie aplicate și respectate în viață de către orice om cinstit și drept, între care cumpătarea este esențială. Oricine se abate de la regulile morale fundamentale se autodistrugă prin trăiri zguduitoare, ce duc cu siguranță spre un destin tragic, anticipativ.

Filosoful englez Francis Bacon spune că “dacă banul nu este o slugă pentru tine, va deveni stăpânul tău. Omul lacom nu poate fi proprietarul bogăției, ci bogăția îl stăpânește pe el”.

În toate timpurile s-a recunoscut farmecul, atracția pe care o are banul asupra omului bogat dar și faptul că îl împinge să devină lacom, zgârcit. Lăcomia lovește și bogății și săracii, pentru că izvorăște din sentimentul omului. “Lăcomia este iubirea exagerată de a poseda, de a avea în stăpânire”, spunea Cicero.

Și Biblia atenționează omul să nu-și lipească inima de lucrurile materiale trecătoare. “Nu te chinui ca să te îmbogățești; nu-ți pune priceperea în aceasta. Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția își face aripi, și, ca vulturul își ia zborul spre ceruri” (Proverbe 23:4-5).

Ceea ce face din lăcomie un păcat, nu este atât faptul că omul arată o preocupare specială pentru bani și pentru lucrurile materiale, ci faptul că le dă o valoare exagerată, devenind pentru el sinonimul stimei, păcii, siguranței, puterii... Omul lacom nu înțelege că astfel se păcălește, deoarece importanța sa ca persoană constă în ceva mult mai mare: în faptul că este creatura lui Dumnezeu.

Din păcate, nu putem spune că în zilele

noastre omul dezaproabă păcatul lăcomiei, deoarece societatea se bazează pe bani și evaluează totul în funcție de câștig.

Azi omul a făcut din ban un “rege” care-i stăpânește inima și viața. Atenția pe care mass media o acordă vip-urilor confirmă această afirmație. Se pare că aceștia sunt noii “preoți” ai zilelor noastre, iar lumea face tot posibilul să-i urmeze.

În realitate, prestigiului economic și social li se alătură foarte rar o bogăție morală, spirituală și umană, la fel de mare. Mass-media ne informează foarte rar sau deloc cu

privire la prețul pe care aceste persoane l-au plătit pentru succesul lor. Ne pot ajuta câteva exemple în acest sens: Marco Aristotel Onassis, cel mai bogat om din sec. XX, Elvis Presley, Michael Jackson, Benito Mussolini, Adolf Hitler, Nicolae Ceaușescu, Giovanni Agnelli, cel mai bogat om din Italia, Luciano Pavarotti. Succesul momentan al acestor oameni le-a adus, pe lângă un sfârșit tragic și distrugerea a ceea ce un om poate avea mai sfânt pe pământ: familia. Mulți dintre ei ajung la sfârșitul vieții să fie distruși și din punct de vedere economic. Foarte rar mass media îi întreabă pe acești oameni de succes, dacă ar recomanda și altora să-i urmeze și care este prețul psihologic și spiritual pe care l-au plătit ca să ajungă atât de sus; dacă s-au folosit de mijloace ilegale și imorale pentru a se realiza și ce fapte bune vor face cu banii câștigați.

Omul care își pune speranța și încrederea în bani, fătuiește un fel de idolatrie care îl orbește și nu-i permite să înțeleagă cât de mult pierde la nivel social, familial-personal și spiritual. Ideea că lăcomia este bună și că bogăția garantează o viață plăcută și liniștită, este falsă.

Influențat de gândirea lui Carteziu, omul modern a început să se îndoiască de orice. Singurul lucru de care nu se îndoiește, este banul. Azi omul caută banul cu toate puterile sale, convins de faptul că acesta îi poate deschide și garanta accesul peste tot în lume. Să nu uităm că banul a fost inventat pentru a fi un instrument care să-i folosească omului la schimbul de mărfuri, la comerț. Depășindu-și atribuțiile, banul a invadat întreaga minte a omului și a inversat toate valorile. Totul se petrece în funcție de câștig. Banul nu mai este un fel de ajutor pentru om, ci un patron al omului.

Dostoevski, în “Frații Karamazov”, descrie mizeria umană și spirituală la care îl împinge lăcomia pe om: este vorba de o bătrână căzută în iad, căreia Dumnezeu hotărăște să îi mai dea o șansă, deoarece în viața ei, ea a dat o ceapă unui cerșetor. Astfel îi trimite o ceapă – legată cu un fir de ață – ca să o tragă în rai. Celălalte suflete se prind de ea, dar ea se zbate să le alunge, până când ața se rupe. Astfel se pierde pe sine și pe cei cu care nu a vrut să fie împreună în rai. Aceasta este tragedia celui lacom. El se teme că va trebui să împartă cu alții lucrurile pe care le are. Strânge în brațe averea sa, fără să priceapă că tocmai în aceasta constă distrugerea, falimentul său. Omul lacom este preocupat de două lucruri: sporirea bogăției și frica de a o pierde. Posibilitatea de a se îmbogăți și frica de a pierde sunt gânduri care ocupă și subjugă mintea omului, chiar mai puternic decât alcoolul și drogurile. Ultimele au un efect limitat, pe când lăcomia are un efect nelimitat, fiind o boală sufletească.

Dacă nu-și schimbă atitudinea față de lume și față de modul său de viață, omenirea va trăi în curând o criză și mai mare, o criză a civilizației mondiale care a intrat în impas.

EȘTI FERICIT - EȘTI SĂNĂTOS!

„O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele” (Proverbe 17:22).

Aflându-se în lagărul de concentrare, Victor Frankl s-a pomenit privat de absolut tot ce avea, chiar și de păr. El povestea cum din propria experiență a aflat că societatea poate să-l priveze pe om de toate, în afară de un singur lucru – atitudinea lui interioară față de unele sau alte circumstanțe ale vieții. Noi putem fi iritați, prea exigenți față de sine sau nemulțumiți de propria persoană. Pe de altă parte, putem să evităm multe suferințe, emoții neplăcute, surmenajul și chiar tulburări ale sănătății, schimbându-ne atitudinea față de tot ce se întâmplă în jur, devenind optimiști, plini de bărbăție.

Experiența de viață, iar acum chiar și cercetările științifice demonstrează că oamenii sunt în stare să-și îmbunătățească propria sănătate, schimbându-și atitudinea față de viață. „Între minte și trup există o legătură misterioasă și uimitoare. Ele influențează una asupra alteia” (E. White, Sfaturi pentru sănătate, p. 122).

Norman Cousins, fostul editor al „Revistei literare de Sabat”, s-a îmbolnăvit de o boală serioasă și posibil că mortală. Atunci când medicii nu-i mai puteau ajuta cu nimic, el a început să administreze medicamentul cu denumirea „o inimă veselă” din cartea Proverbelor. El a achiziționat toate cărțile umoristice pe care a reușit să le găsească, și s-a concentrat asupra faptului că să rădă cât mai mult. După ce s-a însănătoșit, el a făcut o concluzie interesantă: „Eu mi-am recăștigat sănătatea cu ajutorul râsului!”

Dacă râsul a exercitat o influență pozitivă asupra sănătății lui Norman Cousins, atunci cum stau lucrurile cu creștinii? Folosim noi oare într-o măsură deplină darul proslăvirii și mulțumirii? Oare creștinii nu ar trebui să aibă o sănătate și mai bună? Dacă râsul a devenit o sursă de sănătate pentru Norman Cousins, cu cât mai folositor va fi să ne umplem propria viață cu tot ce este nobil, pozitiv și pur? Desigur că starea sufletească pozitivă și radioasă este un remediu foarte puternic împotriva stresului.

Apostolul Pavel știa ce putere deține o stare sufletească bună, atunci când a scris: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4:8). Nouă tuturor ne place să ne aflăm în prezența oamenilor, al căror duh bucuros, satisfăcut de viață ne încurajează și pe noi.

Oamenii care au o dispoziție pozitivă, prietenească, dețin bucuria adevărată. Ei exercită o influență încurajatoare și vindecătoare asupra oamenilor din jurul lor. Fiica noastră ne-a dăruit o tăbliță cu imaginea unui iepuraș care a văzut o buburuză și s-a chircit de râs. Pe tăbliță este scris: „O porție zilnică de râs nu lasă ca tristețea să se apropie de noi”.

Secretul cosmetic al unei femei creștine

Ea și-a ridicat privirea și, zâmbind ușor, a răspuns: „Eu nu am secrete. Pentru buze am doar adevărul și sinceritatea; pentru voce – proslăvirea permanentă a lui Dumnezeu; pentru ochi folosesc o privire blândă și caldă; pentru mâini – facerea faptelor bune și folositoare; pentru trup încerc să descopăr în mine răbdarea și onestitatea; pentru inima mea folosesc doar iubirea față de Dumnezeu și față de oameni; iar pentru minte – cunoștințele, înțelepciunea și buna cuviință. În sufletul meu întotdeauna educ supunerea față de Dumnezeu, iar propriile patimi le înfrânez cu puterea credinței mele și cu rugăciuni permanente”.

FUNDAMENTUL IERTĂRII ADEVĂRATE

Din observațiile personale

Ce este mai ușor — să ceri iertare sau să ierți? La această întrebare adresată destul de des oamenii răspund în mod diferit. Cineva consideră că este cu mult mai complicat să-ți recunoști greșeala, să-ți reprimi „eul” propriu, să prinzi curaj și să-i spui părții care a avut de suferit: „Iartă-mă, te rog”. Iar cineva spune că este mai greu să uiți durerea pricinuită, fără a-i reproșa vreodată celui ce te-a ofensat. Precum vedem, părerile oamenilor diferă.

Galina Cușnir

Totuși altceva este mai important: cât de sincer își cer iertare și iartă oamenii, căci și una, și cealaltă oamenii le pot face în scopuri egoiste. Iată un exemplu. În fața directorului școlii stau doi băieți: cel ce a jignit, Vasile, și cel ofensat, Petrică. „Vasile, îți vei cere iertare de la Petrică sau să te pedepsesc?” — întreabă directorul. „Petrică, iartă-mă”, — spune ofensatorul, dar, ieșind din cabinet, îl amenință cu pumnul pe Petrică. Este clar că nu remarcăm aici nici o sinceră părere de rău, nici o pocăință adevărată.

Uneori oamenii „iartă” din simțământul propriei superiorități și al mândriei, manifestând îngăduință față de ofensator, pentru ca mai apoi toată viața să-i amintească de mila lor. Așa, de exemplu, a „iertat-o” soțul pe Anna Karenina, eroina care a păcătuit în romanul cu același nume al lui Lev Tolstoi.

Fundamentul iertării adevărate este dragostea. Având în inimă dragoste, este mai ușor atât să ierți, cât și să ceri iertare. Și în genere, spun din experiența personală: abilitatea de a ierta și de a cere iertare ușurează viața foarte mult. Îmi amintesc un caz care s-a întâmplat când prieteneam cu un tânăr, devenit acum deja soțul meu. Eram în ospetie la el. Dar el trebuia să plece pe câteva ore, căci avea treburi. Am rămas

în casă împreună cu alți oaspeți — nepoții lui mici. Noi am hotărât să facem ordine în noptiera de sub televizor. Acolo am găsit fotografii și am început să le privim cu entuziasm. Fără să observ, m-am rezemat cu spatele de ușa mică de sticlă a noptierei, care era deschisă, și ea a sărit din balamale, s-a izbit de podea și s-a spart. Îmi părea rău până la lacrimi. Doar era o noptieră absolut nouă! Ce-i voi spune mirelui meu? Cu neliște am început să aștept întoarcerea iubitului meu. În sfârșit el a venit. „Trebuie să recunosc în fața ta că am stricat ușa noptierei. Iartă-mă, te rog!” „Nu-i nimic, dragă”, — a spus el, îmbrățișându-mă. Și nici un cuvânt de reproș!

De parcă mi-a căzut o piatră de pe inimă.

Dacă până și oamenii știu să ierte, atunci cum ne iartă Hristos, Cel care este întruchiparea dragostei?! El Și-a dat viața pe cruce, pentru ca noi toți să căpătăm iertarea și să primim dreptul la viața veșnică și fericită.

Dar și noi înșine trebuie să depunem careva eforturi: să cerem iertare. Căci Dumnezeu, care respectă libertatea de alegere a fiecărui om, nu-și impune iertarea Sa. Și este important să nu ceri ier-

tare formal, ci având în inimă dragostea față de Dumnezeu și regretând pentru durerea pricinuită Lui.

În afară de aceasta, mai este important și aspectul de acceptare a iertării. Amintiți-vă de cei doi eroi biblici — Petru și Iuda. Ambii erau apostoli. Ambii umblau cu Hristos. Ambii L-au trădat. Ambii și-au recunoscut greșeala. Dar primul a acceptat iertarea Lui și a început să trăiască mai departe, povestind altora despre Dumnezeu. Însă al doilea n-a crezut că Domnul este în stare să ierte păcatul lui, și s-a strangulat.

Cu părere de rău, Iuda a uitat cuvintele scrise de prorocul Isaia: „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cărmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână” (Isaia 1:18).

Iertați ofensele, cereți iertare și fiți capabili s-o acceptați. Și veți vedea, cum se va schimba viața dumneavoastră. Fie ca la baza iertării dumneavoastră adevărate să stea dragostea adevărată, pe care poate s-o dăruiască doar Dumnezeu.

Unde să deschizi Biblia?

- Când cauți pacea lăuntrică: Rom. 5:1, 2; Ioan 14:1-3,27.
- Când totul se aranjează conform dorințelor tale: Ps. 33; 100; 1 Tim. 6; Iac. 2:1-17.
- Când ești mulțumit de sine: Prov. 11; Luca 16.
- Când cauți investiții profitabile de capital: Matei 7
- Când te apuci de un lucru nou: Ps. 1; Prov. 16; Fil. 3:7-21.
- Când porți o responsabilitate mare: Iosua 1:1-9; Prov. 2; 2 Cor. 8:1-15.
- Când ai de gând să-ți construiești un nou cămin: Ps. 127; Prov. 17; Efes. 5; Colos. 3; 1 Petru 3:1-17; 1 Ioan 4.
- Când te odihnești și te veselești: Mat. 15:1-20; 2 Cor. 3; Gal. 5.
- Când dorești să te comporți corect cu cei din anturajul tău: Rom. 12.

- Când retrăiești pentru membrii familiei tale: Ps. 121; Luca 17.
- Când ești descurajat: Ps. 23; 43; 44.
- Când ești în nevoie: 2 Tim. 3; Evr. 13.
- Când te copleșește tristețea: Ps. 46; Mat. 28.
- Când vin ispitele: Ps. 15; 19; 139; Mat. 4; Iac. 1.
- Când împrejurul tău se îndesesc norii: Ps. 34; 71; Isaia 40.
- Când suferi de insomnie: Ps. 4; 56; 130.
- Când apar controverse și certuri: Mat. 18; Efes. 4; Iac. 4.
- Când ești obosit: Ps. 95:1-7; Mat. 11:28-30.
- Când te simți singur și părăsit: Ps. 27; 91; Luca 8; 1 Petru 4.
- Când te temi de moarte: Ioan 11; 17; 20; 2 Cor. 5; 1 Ioan 3; Apoc. 14.
- Când ai păcătuit: Ps. 51; Isaia 53; Ioan 3; 1 Ioan 1.
- Când părăsești casa părintească: Ps. 119; Prov. 3; 4.
- Când devii indiferent față de toate: Mat. 25; Apoc. 3:14-20.
- Când dorești să te înveți a te ruga: 1 Împ. 8:12-61; Luca 11; 18.

Transformarea inimii

William a părăsit casa părintească când avea doar doisprezece ani. El a plecat în lumea largă în căutarea oportunităților de a se autorealiza. Se simțea deprimat, istovit de sfaturile tatălui. Băiatul nu suporta nici un fel de restricții, îndrumări și reguli. William a fugit în căutarea libertății, pentru a simți bucuriile vieții.

La început totul era minunat. Noi prieteni, noi senzații. Dar pe neobservate s-a cufundat în apele furtunoase și periculoase ale viciului: țigările, alcoolul, drogurile... Apoi a avut loc deznodământul — l-a prins poliția, și el s-a pomenit în închisoare. Singur, într-o celulă rece, William a început să mediteze la alegerea și la calea sa neînțeleaptă. Demult nu auzise nimic de părinții și frații săi. Pentru ce a fugit el de acasă? A meritat oare să meargă pe această cale

teribilă? Bolnav de tuberculoza plămânilor, fără careva planuri de viitor, se întreba: unde este ieșirea dintr-o asemenea situație? Dar se jena să le comunice părinților că se află într-o stare jalnică. Împins într-un colț, William s-a resemnat cu gândul că încetul cu încetul se va prăpădi în închisoare.

Odată un grup de tineri creștini desfășura o lucrare de evanghelizare în această închisoare. Și s-a întâmplat așa că Virgilio, unul dintre tinerii care vizitau închisoarea, l-a găsit acolo pe fratele său de sânge, William. Virgilio îi spunea cu dragoste despre Isus, despre iertarea lui Dumnezeu, despre schimbarea pe care Isus o poate realiza pentru om. „Tu trebuie

să faci trei pași, — a spus Virgilio. — Pentru început recunoaște că ai nevoie de ajutor, că ești un păcătos. Isus nu poate salva omul care nu-și recunoaște nevoia de a fi salvat. Medicul poate să-ți prescrie medicamentul cel mai bun, prietenii pot să ți-l cumpere, dar toate acestea nu vor ajuta, dacă tu însuși nu conștientizezi că ești bolnav și că trebuie să iei acest medicament. În al doilea rând, recunoaște că tu însuși nu poți rezolva problema ta. Uite la ce-ai ajuns, urmând calea proprie? Ești singur, pierdut și ai nevoie de Dumnezeu. În al treilea rând, recunoaște că Dumnezeu poate să te schimbe. El a transformat atâția oameni din lume, El i-a vindecat pe cei incurabili! Pentru El nu este nimic imposibil, numai dacă-L vei lăsa să intre în inima ta, crezând în puterea Sa transformatoare”. În suflul lui William se ducea o luptă — să accepte ca să fii de partea lui Dumnezeu nu era ușor.

Deseori Dumnezeu îi îngăduie omului să decadă cu totul, ca doar astfel să înțeleagă că salvarea este numai în Isus. Duhul Sfânt S-a adresat în repetate rânduri inimii lui William, și, în sfârșit, tânărul întemnițat a căzut pe genunchi și s-a rugat pentru ajutor. În acel moment Dumnezeu S-a atins de inima lui și a transformat concepțiile lui despre viață. Dumnezeu poate face aceasta și pentru tine. El are o putere nelimitată, și tu poți să te folosești de ea, doar trebuie să-L mărturisești. Cei din jurul tău pot să nu înțeleagă ce se întâmplă cu tine. Dar și tu însuși câteodată nu înțelegi totul în viața ta. Principalul este să conștientizezi că ai nevoie de o transformare totală a inimii, de o naștere din nou spirituală pentru o viață nouă.

- Când cauți o dispoziție de rugăciune: Ps. 24; 84; 116; Isaia 1:10-20; Ioan 4:1-45.
- Dacă greutățile te provoacă: Efes. 6; Fil. 4.6-8.
- Dacă treci printr-o criză: Iov 28:12-28; Prov. 8; Isaia 55.
- Dacă ești gelos: Ps. 49; Iac. 3.
- Dacă ești nerăbdător: Ps. 40; 90; Evr. 12.
- Dacă ai fost prădat: 1 Cor. 15.
- Dacă ești exasperat, necăjit: 2 Împ. 5; Iov 38; Ps. 103; 104; Efes. 3.
- Dacă nutrești ură, răutate, mânie: Luca 6; 2 Cor. 4; Efes. 4.
- Dacă ai îndurat pierderi serioase: Colos. 1; 1 Petru 1.
- Dacă ai dat dovadă de neascultare: Isaia 6; Marcu 12; Luca 5.

Biblia despre tatuaje și piercing

Astăzi este practic imposibil, mergând pe străzile orașului, să nu întâlnești un om cu tatuaje sau piercing. Un număr tot mai mare de oameni încearcă să se autoexprime, lăsând pe corpul lor un anumit semn distinctiv. Care-i cauza unei asemenea popularități? Este acesta pur și simplu un tribut ordinar modei sau ceva mai mult? Dar ce spune Dumnezeu despre aceasta?

Iana Horoșun

Ce este tatuajul și piercing-ul?

Pentru început trebuie să apelăm la dicționar, pentru a scoate clar în evidență noțiunile examinate. Dicționarul explicativ al limbii române dă următoarele definiții: „**Tatuare** - 1. desen care rămâne pe piele după tatuare. 2. Marcare a animalelor cu semne imprimate în piele pentru recunoaștere și identificare.”

Piercing — de la cuvântul englezesc „pierce” — a străpunge. Drept „piercing” sunt numite tăieturile și împunsăturile sau găurile în piele, însoțite de înfrumusețări de tot felul.

După cum ne mărturisește și istoria, obiceiul de a face împunsături și tăieturi pe corp are rădăcini păgâne. De obicei, asemenea acțiuni se săvârșeau în cinstea celor morți (ca amintire despre ei), ori ca modalitate de a intra în transă în timpul ședințelor oculte, pentru a intra în comuniune cu cei decedați (chemarea duhurilor).

Domnul Dumnezeu îl avertiza pe poporul Său ales — Israel — despre faptul ca ei să nu se ocupe de ocultism sub nici o formă, numindu-l „urâciune”: „După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor acelora. Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului...” (Deuteronom 18:9-12).

Exemple biblice

În timpurile vechi-testamentare automutilarea era tradițională în obiceiurile și ritualurile păgânilor. La 1 Împ. 18:21-29 este descrisă una dintre asemenea tradiții după exemplul comportamentului și acțiunilor prorocilor lui Baal — un zeu păgân, adoratorii căruia se ocupau de ocultism. Prorocii lui Baal din istoria dată erau cuprinși de turbare cu scopul de a-l implora ca să se manifeste și să trimită ploaie, de parcă el era mai puternic și mai mareț decât viul Dumnezeu. Pentru a intra în transă, ei se străpungeau și se tăiau cu săbiile și cu sulite: „Ei au strigat tare, și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulite, până ce a curs sânge pe ei” (1 Împărați 18:28).

În Cuvântul Său Domnul avertizează poporul să nu facă nici un fel de tăieturi și împunsături pe corp: „Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort, și să nu vă faceți slove săpate pe voi. Eu sunt Domnul” (Levitic 19:28). „Voi sunteți copiii Domnului, Dumnezeului vostru. Să nu vă faceți creștături și să nu vă radeți între ochi pentru un mort” (Deuteronom 14:1).

Practica aplicării tatuajelor este o împotrivire față de Creator

Când Domnul Dumnezeu a creat omul, bărbatul și femeia, El a dat o apreciere lămurită creaturii Sale: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune...” (Geneza 1:31).

Așadar, omul este creat de Dumnezeu foarte bine. Acei care consideră că împunsăturile și tăieturile pe corp pot desăvârși creatura lui Dumnezeu, s-o facă mai frumoasă și mai atrăgătoare, aruncă o provocare Creatorului, afirmând în tăcere că Domnul i-a creat, chipurile, insuficient de bine. În realitate însă aceasta este automutilare.

Cuvântul Domnului ne învață că trupurile noastre sunt templul Duhului Sfânt și că nimeni nu are dreptul să pângărească acest templu: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3:16) „Nu știți că trupul vostru este

Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, deci, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6:19, 20). Tatuajele și alte tăieturi și împunsături pe corp sunt același lucru ca și inscripțiile de pe zidul templului. Ele nu înfrumusețază templul, ci-L pângăresc și-L dezonoarează pe Dumnezeul care locuiește în el.

Pericol pentru sănătate

Unul dintre pericolele împunsăturilor și tăieturilor pe corp este riscul de contaminare. Diverse cercetări medicale confirmă în repetate rânduri temerile doctorilor referitoare la faptul că HIV se poate transmite prin cerneala și acele de tatuaj contaminate. De asemenea s-a depistat că în așa mod se transmite nu doar HIV, dar și hepatita. În afară de aceasta, împunsăturile adânci traumatizează terminațiile nervoase, care sunt situate în piele și sub ea.

Cauzele popularității împunsăturilor și tăieturilor pe corp astăzi

Deseori tinerii fac împunsături (tatuaje) cum s-ar spune „din prostie”, din cauză că nu cunosc și nu înțeleg esența lucrurilor. Cauza principală pentru care mulți oameni se înșeală în această privință este anume lipsa de cunoștințe. Majoritatea oamenilor nu cunosc atitudinea lui Dumnezeu față de tăieturile pe corp; nu știu că trupurile lor trebuie să fie templul Duhului Sfânt; nu știu că Domnul i-a creat pentru ca ei să-L slăvească pe Creatorul lor.

Mulți oameni fac tatuaje pentru că nu au idee de rădăcinile oculte și idolatre ale împunsăturilor și tăieturilor pe corp.

Mulți fac împunsături pe corpul lor, aflându-se sub influența ocultismului, totodată fără ca măcar să bănuiască aceasta. Cel mai adesea omul nu conștientizează, ce cale periculoasă alege să urmeze, deschizând ușa demonizării. Demonstrând marcajul satanic pe corpul lor, oamenii deschid ușile vieții lor pentru atacurile Satanei. Majoritatea tatuajelor arată sinistru: cranii și oase, stele răsturnate, capete de țapi, șerpi și dragoni, demoni, imagini vulgare, etc. Dar chestiunea nu constă nici măcar în însăși imaginea împunsă, ci în păcatul care stă după această imagine. O importanță nu mai mică o are și locul situației împunsăturii sau tăieturii pe corp.

Împunsăturile ca semn al apartenenței la o anumită subcultură

În vechime erau marcați cu tatuaje criminalii și prostituatele. În mod analogic adepții unor oarecare religii aplicau pe sine diferite simboluri și imagini ale zeilor lor. Astăzi prin intermediul tatuajelor oamenii își proclamă apartenența la o oarecare subcultură (pirăți, întemnițați, marinari, soldați, sataniști ș.a.m.d.).

Astăzi pentru societate este tot mai greu să accepte învățătura biblică despre tatuaje, deoarece ele sunt un fenomen destul de răspândit în mediul nostru social. Totuși popularitatea unei oarecare practici din societate n-o îndreptățește în fața lui Dumnezeu. Multe din cele ce sunt la modă și acceptate de toți în lumea noastră sunt păcate: avorturile, căsătoriile civile, jocurile de noroc, etc. Domnul însă ne cheamă să ne ținem de „...tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4:8). „Să nu te iei după mulțime ca să faci rău...” (Exodul 23:2).

Astăzi mulți părinți sub influența opiniei publice nu doar își fac lor împunsături, dar permit și copiilor lor să facă tatuaje și tăieturi pe corp. Micuților părinții le cumpără tatuaje-abtilduri

sau ștampile temporare. La prima vedere, această arată ca o jucărie inofensivă. Dar de fapt asemenea jucării pregătesc conștiința copilului de aplicarea unui semn permanent pe corp în viitor.

Astăzi adolescenții și tinerii nu conștientizează că mai târziu vor regreta de împunsătura făcută pe corp. Mulți dintre acei care s-au descurajat consideră că au făcut o mare prostie în tinerețe, iar acum trebuie să trăiască tot timpul cu amintirea despre aceasta. Doar puțini au mijloace pentru operația cu laser pentru îndepărtarea tatuajului.

Mulți adolescenți astăzi fac împunsături în semn de împotrivire părinților. Totuși face să remarcăm că aceasta nu este doar o împotrivire față de părinți, dar și față de Dumnezeu, care le-a poruncit copiilor să-și cinstească părinții: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...” (Exodul 20:12); „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului” (Coloseni 3:20).

Păcatul acționează în om în modul următor: el este însoțit de simțământul de vinovăție și insatisfacție. Omul crede că, schimbându-și înfățișarea exterioară, s-a eliberat de simțământul vinovăției și va putea deveni dorit și iubit în societate, va câștiga atenția și respectul celor din jur, se va autoafirma și va căpăta satisfacție morală și pacea în inimă, către care tinde. În realitate însă omul își acoperă goliciunea sufletească cu o aparență amăgitoare, la fel precum Adam și Eva încercau să-și acopere natura lor păcătoasă cu frunze de smochin. Un timp oarecare omului i se pare că a obținut rezultatul dorit, însă mai târziu el conștientizează că aceasta a fost doar o satisfacție temporară.

Adevărata frumusețe vine dinăuntru. Doar sângele lui Isus Hristos este în stare să ne spele păcatele și să restabilească în noi chipul lui Dumnezeu. Eliberându-ne de păcat, Domnul ne eliberează și de simțământul vinovăției. Noi începem să înțelegem că suntem iubiți de Domnul și că suntem prețioși în ochii Lui, și conștientizăm că nu trebuie să facem ceva cu corpul nostru, pentru a binemerita dragostea și înțelegerea acestei lumi.

Creștinii și tatuajele

Unii creștini consideră că nu este nimic rău în a face tatuaje cu reprezentarea simbolurilor creștine sau cuvintelor „Isus”, „Dumnezeu”, „Salvare”, etc. Ei justifică aceasta prin faptul că asemenea tatuaje sunt o mărturie pentru păcătoși. Totuși ei uită următorul lucru: drept mărturie pentru lumea păcătoasă trebuie să fie viața noastră, și nu tatuajele. Ce-I va produce mai multă bucurie lui Dumnezeu: dacă vom aplica pe corpul nostru cuvântul „Isus” sau dacă vom manifesta în viața noastră caracterul lui Isus Hristos? Desigur că cel de-al doilea lucru.

Pentru a da mărturie despre Hristos și pentru a atrage păcătoșii la Dumnezeu nu trebuie să folosim metode păgâne, asemănându-ne cu această lume păcătoasă. Isus a promis că ucenicii Săi vor deveni martorii Săi, când peste ei Se va pogori Duhul Sfânt: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului” (Faptele apostolilor 1:8). El n-a spus că vom avea nevoie de împunsături pentru a da mărturie despre El. În afară de aceasta, noi, creștinii, ar trebui să ne punem mai des întrebarea: „Ce-ar fi făcut Isus în locul meu?” Nu cred că pentru a da mărturie despre Împărăția Cerească, despre Tatăl, despre Iudecată și salvarea păcătoșilor El ar fi recurs la ajutorul împunsăturilor religioase. Cicatricele de pe trupul Mântuitorului erau în urma loviturilor cu biciul și în urma cuielor cu care a fost pironit pe cruce.

Copil de Dumnezeu

«**Veniți să cîntăm cu veselie Domnului, și să strigăm de bucurie către Stînca mîntuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cîntece în cinstea Lui! Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai pesus de toți dumnezeii.**» (Psalmul 95:1-3).

Margaret Wilson a împlinit vârsta de 18 ani. Fata a fost învinuită de erezie, și soldații lui Henrik IV au arestat-o împreună cu alți creștini. Era anul 1411. Era o zi mohorată. Pe malul mării s-a adunat multă lume. Margaret stătea în picioare, legată de stâlp, și se ruga, până s-a început fluxul marin și apa a acoperit-o. Atunci soldații au scos-o din apă și i-au cerut să se dezică de credința sa. Președintele Wilmar a întrebat-o încă o dată, dacă nu vrea să se roage pentru rege. „Mă rog pentru salvarea tuturor și nu blestem pe nimeni”. Unul dintre cei prezenți, profund atins de cele întâmplare, s-a apropiat de ea și a spus: „Dragă Margaret, spune: Trăiască împăratul!” Margaret a răspuns: „Să-l salveze Dumnezeu, pentru că eu doresc salvarea lui”. Mulțimea a început să exclame: „Stăpâne, ea doar a spus! Cu gura ei a spus!” Atunci președintele s-a apropiat de Margaret și a rugat-o să se dezică cu jurământ de credința eretică, în caz contrar o va trimite înapoi în apă. Curajoasa fată a răspuns cu certitudine: „Nu pot. Eu sunt copilul lui Dumnezeu! Mai bine să mor”. Călăii și-au făcut lucrul...

Adevărurile de aur ale creștinismului

• **Dumnezeu îl vede și pe dătător, și ofranda – și mâna, și inima.**

• **Dumnezeu îl iubește pe fiecare așa de parcă în afară de el nu ar mai fi nimeni pe lume.**

• **Casa construită cu mâinile încă nu-i casă. Adevărata casă se construiește și cu inima.**

• **Dacă vi se pare că Dumnezeu este departe de dumneavoastră, cum credeți, cine s-a îndepărtat de cine?**

Școala Biblică prin corespondență

Sola Scriptura!

poate să-ți devină un prieten bun dacă ai dorință să studiezi Biblia. Studiile noastre te vor ajuta să obții răspunsuri la cele mai felurite întrebări ale omului.

Astăzi vă oferim gratuit următoarele studii:

• «Când Dragostea se întoarce acasă» (secretele unei căsnicii fericite);

• «Principiile fundamentale ale Sănătății» (secretele unei vieți lungi și fericite);

• «Christos - Lumina lumii» (studii despre viața și activitatea Mântuitorului Iisus);

• «Formula Vieții» (curs pentru adolescenți și tineri: prietenie, dragoste, muzică, scopul vieții);

• «Cartea profetului Daniel» (studii despre trecutul și viitorul lumii noastre);

• «Un Nou Început» (explicații ale marilor teme biblice cu texte din Sfânta Scriptură doveză istorice și arheologice;

Dacă doriți să vă înscrieți la cursuri, scrieți-ne!
Chișinău 2028, c/p 1023
tel. (022) 28-09-17
... enlamd@mail.ru

Noi ne alegem partenerii de viață și ne căsătorim în speranța de a fi fericiți. Marea majoritate a urărilor de la nuntă se referă la bucurii și bunăstare. Și cu adevărat, familia este în stare să ofere cu mult mai mult decât aștepți la început de cale. Dar tot ea poate deveni și sursa celor mai mari dezamăgiri în viață.

Larisa Babak

La fiecare etapă a sa, viața de familie pune în față noi sarcini, dezleagă noi ghicitori. Acesta este un labirint nesfârșit, în care este nevoie să găsim răspunsuri corecte, pentru a nu nimeri în capcana fanteziilor. Fiecare perioadă a vieții de familie conține propriile secrete ale fericirii: ceea ce îi satisface pe tinerii însurați, nu se mai potrivește pentru părinții tineri. Este nevoie să vă mișcați continuu înainte spre niște relații și mai durabile, care au o mulțime de nuanțe irepetabile, asemănătoare culorilor pestrițe ale răsăritului de soare zilnic, dar de fiecare dată nou, și să mergeți înainte neapărat împreună, întotdeauna doar împreună!

Astăzi societatea se nelinește, și nu fără teme, de problema formării, dezvoltării și păstrării familiei. Cu acest scop se fac seminare și discuții pe teme actuale, consultații, unde sunt exersate deprinderile unei comuniuni armonioase dintre soți, părinți și copii, generații diferite ale membrilor familiei. Discuțiile, seminarele și ocupațiile practice se desfășoară sub îndrumarea psihologilor cu experiență.

Specialiștii englezi de la universitatea Leeds sunt siguri că excursiile turistice sistematice și ieșirile cu întreaga familie la natură influențează pozitiv asupra relațiilor. La o asemenea concluzie savanții au ajuns datorită rezultatelor sondajului efectuat de ei.

Potrivit acestui sondaj, 92% dintre oameni consideră că petrecerea timpului împreună la natură contribuie la apropierea membrilor familiei și la îmbunătățirea relațiilor dintre ei. Analizarea anchetelor a arătat că cele mai durabile sunt familiile care au ales în calitate de hobby comun turismul. Membrii unor asemenea familii au mărturisit că cearta în familiile lor are loc foarte rar și, de regulă, este de scurtă durată. Natura calmează...

Experții consideră că pe membrii familiei îi apropie anume aflarea împreună la natură, și de aceea nu are importanță ce gen de odihnă va fi: tabără de familie, picnic, excursie turistică sau o simplă plimbare. Pentru a nu ne frământa capul asupra problemei, unde să ne petrecem concediul, putem folosi acest mijloc care nu costă scump, doar nu pentru toți, la ziua de azi, sunt accesibile hotelurile de pe malul Mediteranei. Totuși mulți dintre cei intervievați (8,32%) au spus că nici măcar nu-și pot imagina viața într-un cort în decursul a câteva zile. Așa că, planificând odihna la natură, trebuie să alegeți acel mijloc, care este acceptabil pentru dumneavoastră.

Părinții trebuie să le altoiască copiilor dragostea față de natură. Formarea la copii a unei atitudini responsabile față de natura vie este un proces dificil și de durată. Rezultatul acestui proces trebuie să fie nu numai dobândirea unor anumite cunoștințe și deprinderi, dar și dezvoltarea bunătații emoționale, iscusinței și dorinței de a proteja, de a îmbunătăți, de a înnobila mediul natural în mod activ.

Pentru ca copilul să învețe a înțelege natura, să vadă frumusețea ei, să păstreze

bogăția ei, trebuie să-i altoim aceste simțăminte din cea mai fragedă copilărie — în acea perioadă, când interesul față de flora și fauna înconjurătoare este deosebit de mare. Trebuie să învățăm copiii să compare, să facă concluzii. Marele pedagog V.A. Suhomlinski a remarcat cu exactitate: „Observarea este necesară copilului, precum soarele, aerul și apa pentru plante, și pentru ca copilul să se învețe a vedea într-o floare de pădure un soare mic pe palmă, într-un mesteacăn alb — o domnișoară îmbrăcată într-un sarafan, pentru aceasta trebuie să mergem la natură, să ne oprim, să privim atent, pentru a vedea”.

Când a apărut pe acest pământ, omul a auzit șoapta frunzelor, cântecul greierașului, susurul pârâiașului de primăvară, sunetul clopoțeilor de argint, cântatul ciocârlilor pe cerul nemărginit, plescăitul gîngaș al apei și tăcerea solemnă a nopții... A auzit și, ținându-și răsuflarea, ascultă sute și mii de ani această minunată muzică a vieții, creată de Creator. Astăzi este important să ne învățăm a admira și a avea grijă de această lume frumoasă, nemărginită și vie a naturii, dar lucrul cel mai important este ca împreună să ne gândim, cum este posibil să educăm la copii simțămîntul de iubire față de lumea naturii.

În ultimele decenii lumea s-a schimbat foarte mult. Nu este o taină pentru nimeni, că pe Pământ există probleme ecologice, care sunt o amenințare pentru sănătatea și viața oamenilor: impuritatea mediului înconjurător, reducerea teritoriilor ocupate de păduri, schimbările climatice, gaurile de ozon. Lumea a ajuns până la peri suri...

Cu aceste probleme se împletesc problemele legate de viața oamenilor: cele de muncă și odihnă, sănătate și alimentație. Astăzi în mare măsură depinde de noi înșine cum va fi sănătatea noastră fizică și spirituală. Este rațional ca educația ecologică să fie începută încă din fragedă copilărie, dezvoltând înțelegerea frumuseții naturii, iubirea față de ea, orientarea spre lucrurile bune și admirabile care au fost puse în ea de la început.

Copilaria este perioada cea mai benefică pentru dezvoltarea tuturor calităților personalității copilului. Atunci când va pleca la școală, el va lua cu sine în inimă germeii binelui și răului, care vor fi implantați în copilărie. Se va despărți de educatori, dar va rămâne permanent cu părinții. Însă când copilul va crește, pe cine-l vor vedea părinții îmbătrâniți alături de ei: pe un om bun și grijuliu sau aspru și nepăsător? Vă îndemn să nu pierdem aceste clipe! Haideti să ne străduim să creștem un om bun, hotărât, drept, harnic pentru societatea noastră. Nu în zadar proverbul spune: „Ai putut naște copilul, să poți și să-l înveți”.

Cu ajutorul naturii cei maturi au posibilitatea să dezvolte multilateral copilul, lărgindu-i orizontul, arătându-i diferite relații de reciprocitate, implicând copiii în activitatea comună, dându-le însărcinări pe măsura puterilor lor, îndemnând copilul la compasiune, împreună-simțire, educându-l dorința de a

ajuta (udatul florilor, plantarea cepei, ștergerea frunzelor ș.a.m.d.). Omul învață de la natură frumusețea, simțul măsurii, bunătatea, dreptatea. Mai înainte de toate copilului trebuie să i se arate minunile naturii vii, să i se acorde posibilitatea de a admira un copac și un tufiș, o piscică și o cioară. Întâlnirea cu natura trebuie să fie pentru copil o sărbătoare pe care noi, cei maturi, trebuie s-o pregătim.

Oricât de mult le-am vorbi copiilor despre o atitudine grijulie față de natură, nu vom atinge rezultatul dorit, până nu-i vom scoate la natură și nu vom admira împreună cu ei minunăția inegalabilă a culorilor cerului de necuprins, multitudinea de forme ale petalelor, până când noi înșine nu vom arăta exemplul unei atitudini grijulii și atente față de ea. Dumnezeu le dă părinților un sfat în Cuvântul Său: „Întreabă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor spune; vorbește pământului, și te va învăța; și peștii mării îți vor povesti. Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?” (Iov 12:7-9).

Scritoarea creștină Ellen White exprimă același gând: „Cum pot primi copiii o cunoaștere mai corectă a lui Dumnezeu și cum le poate fi mintea mai ușor impresionată dacă nu petrecând o parte din timpul lor afară, nu jucându-se, ci în compania părinților. Mintea lor tânără să fie pusă în legătură cu Dumnezeu prin scenele frumoase ale naturii, iar atenția să le fie îndreptată către dovezile iubirii Sale față de om văzute în lucrurile create de El. Copiii vor fi astfel atrași și interesați. Ei nu vor fi în pericolul de a asocia caracterul lui Dumnezeu cu tot ce este aspru și sever, ci, privind lucrurile pe care El le-a creat pentru fericirea omului, vor fi conduși să-L vadă ca pe un Părinte blând și iubitor. Ei vor vedea că interdicțiile și poruncile Lui nu sunt făcute doar pentru a-I arăta puterea și autoritatea. El are în vedere fericirea copiilor Lui. Pe măsură ce caracterul lui Dumnezeu îmbracă aspectul iubirii, bunăvoinței, frumuseții și atracției, ei sunt atrași să-L iubească. Voi le puteți îndrepta gândul către păsările dragălașe ce fac să răsună văzduhul de cântecele lor voioase, către firele de iarbă și către florile colorate în chip minunat care, în desăvârșirea lor, parfumează aerul”.

Da, acestea sunt plimbările și diferite observări făcute, excursii la pădure, la pășune, la câmp, la râuleț. În timpul plimbărilor observați ceea ce se întâmplă în natură, îmbogățind copiii cu noi cunoștințe, care sunt temelia unei atitudini conștiente față de ea, de asemenea dezvoltă la ei simțământul frumuseții. Noi trebuie să învățăm copiii să vadă frumusețea a tot ce este viu, creat de Dumnezeu, s-o prețuiască și să tindă, în măsura posibilităților lor, ca s-o ocrotească (de exemplu, în perioada rece a anului să hrănească păsările, primăvara să atârne în copaci căsuțe pentru șauri, toamna să strângă hrană pentru păsările s.a.m.d.).

Haideți să fim o parte integrantă a naturii, să o contemplăm, să vorbim cu Creatorul ei, s-o ocrotim și să învățăm copiii să facă toate acestea.

Meniu pentru picnic

Vara este deosebit de frumoasă pentru aceia care preferă să iasă la natură și să organizeze picnicuri.

Într-adevăr, ce poate fi mai bun decât o masă plăcută la aer curat? Cel mai adesea la odihnă și apăsut, și cheltuielile de energie doar cresc, de aceea este dorit nu pur și simplu să luați ceva în gură, dar să luați o gustare nu mai rea decât acasă. Dar poate că chiar mai bună, pentru că am dori ca mâncarea să fie neobișnuită, deosebită.

Vă propunem un fel de mâncare foarte original, care corespunde tuturor acestor cerințe, și totodată ne va familiariza cu tradițiile culinare interesante ale popoarelor lumii. Din fericire, secretul originalității și gustului se ascunde cel mai adesea nicidecum într-o oarecare tehnologie complicată, dar în modul de a servi produsele deja cunoscute.

Pentru prepararea felului nostru de mâncare vom avea nevoie de lavașul subtire armenesc, pe care-l putem cumpăra în orice magazin ce are în vânzare de produse de panificație, și care poate transforma chiar și cele mai obișnuite produse într-o adevărată operă a artei culinare.

Hamos

- Fasole - 1/2 pahar
- Mazăre - 1/2 pahar
- Lămâie - 1/2 buc.
- Usturoi - 2-3 căței
- Sare
- Roșii - 1 buc.
- Castraveți - 1 buc.
- Lavaș subțire
- Verdeată

Fasolea și mazărea fierte se pasează până la consistența unui pateu. Adăugați după gust: suc de lămâie, usturoi și sare.

Roșiile și castraveții proaspeți se taie roticele subțiri. Foia de lavaș subțire se împăturește în două, se unge cu pateul din leguminoase, apoi se garnisește cu legumele și verdețea. Se rulează compact, se taie în bucățele.

Acest pateu poate fi făcut și cu ajutorul blenderului, și manual.

Lămâia trebuie să fie prezentă aici
numaidecât, ea dă un gust deosebit.

Trebuie să tăiem legumele foarte subțire, pentru ca lavașul să poată fi făcut sul cu ușurință. La dorință putem pune mai multă verdeată, de exemplu, pătrunjel.

Acest fel de mâncare este o variantă bună pentru copii. De regulă, copiilor nu le prea plac leguminoasele în formă obișnuită, spre exemplu, pîrle de mazare, dar aici totul va fi servit foarte original. Să zicem, eu dau de obicei fiecărui membru al familiei câte o foaie de lăvăș, pun la alegere legume și verdeață, și fiecare își răsușcește în el ceea ce-i place și cum îi place.

Gânduri înțelepte

- *Mai devreme sau mai târziu, fiecare dintre noi trebuie să ne dăm seama că Dumnezeu nu se târguiește cu nimeni.*
- *Nu poți lua banii cu tine în cer, dar îi poți trimite acolo înaintea ta.*
- *Practica duce la perfecțiune, dar ai grijă ce practici!*

Afinele

Afinul este o plantă medicinală renumită, care posedă proprietăți de întinerire și de curățire și care conține substanțe puțin studiate la momentul de față, care contribuie la vindecarea neoplasmelor. În legătură cu aceasta învățații francezi au început să folosească frunzele de afin ca remediu profilactic și curativ în oncologie.

Frunzele de afin ajută la diabet, micșorând nivelul de zahăr din sânge; posedă proprietăți antibacteriene și de distrugere a viermilor intestinali.

Iată un remediu recomandat copiilor de vârstă mică și chiar sugarilor în cazul oricăror tipuri de diaree: frunze de afin (sau fructele) — 20 g, salvie — 20 g. Peste amestec să se toarne 1 pahar de uncrop, să se fiarbă 5 min., să se strecoare printr-o sită deasă. În caz de diaree să se bea câte o jumătate de pahar la fiecare 2 ore, sugarilor să li se dea câte 1-2 lingurițe la fiecare 2 ore.

Fructele de afin (afinele) posedă proprietatea de a reprimă dezvoltarea microbilor patogeni (spre exemplu, agenților patogeni ai dizenteriei, tifosului, infecției cu stafilococi), distrug bacteriile rezistente la antibiotice, neutralizează toxinele bacteriilor și omoară bacteriile care provoacă putrefacție. Întrebuințarea afinelor în cantitate suficientă produce o acțiune benefică asupra tractului digestiv, înlătură produsele vătămătoare ale scindării, și totodată mirosul urât al maselor fecale.

Fructele plantei contribuie la distrugerea viermilor intestinali. Profesorul Grot recomandă înlăturarea viermilor intestinali (indeosebi a oxiurilor) la copii în condiții casnice cu ajutorul afinelor. Clinica universitară din Helsinki a publicat rezultatele distrugerii viermilor intestinali la copiii, cărora trei zile la rând li se dădeau exclusiv afine în formă de fructe proaspete cu lapte, creme gelatinoase, compoturi, suc cu apă. Peste 24 de ore împreună cu masele fecale ieșea o cantitate mare de viermi intestinali. Peste câteva luni analiza maselor fecale ale acestor copii a confirmat absența oricăror viermi intestinali.

Afinele uscate trebuie să fie în farmacia fiecărei familii.

Notă. Totuși, trebuie să ținem minte:

1) fructele întregi de afin reglează scaunul, dar însuși sucii sau decoctul strecurat îl întărește, de aceea ele se întrebuințează împotriva diareei; 2) fructele trebuie culese cât mai departe de șosea. Ultimele cercetări de laborator au arătat că afinele culese chiar și la distanța de 25 km de oraș, conțin o asemenea cantitate de plumb, care depășește considerabil normele acceptabile.

Fapte interesante din lumea animală

● Aligatorul are cele mai puternice maxilare. Ele sunt în stare să dezvolte efortul de aproximativ o tonă, ceea ce nu este în puterea nici a leului, nici a rechinului, nici a hienelor.

● Recordmanul printre ciocănitori după frecvența loviturilor ciocului în tulpina copacului este una din ciocănitorele californiene. Ea bate în copac cu frecvența de până la 28 lovituri pe secundă, sunetele ei intermitente amintesc mai degrabă tirul de mitralieră.

● După viteza de mișcare în apă nu există printre păsări egale cu pinguinii. Cu mișcărilor aripilor înotătoare puternice, îndreptate de-a curmezișul în jos, pinguinul își aruncă înainte corpul său aerodinamic și, plutind deflinește, atinge viteza mișcării subacvatice până la 36 kilometri pe oră și mai mult.

● Cel mai mare dintre peștii prinși cu undița a fost un rechin alb mare cu lungimea de 5,13 metri și cu greutatea de 1208 kilograme. El a fost prins lângă

coasta de sud a Australiei în anul 1959.

● În stare calmă inima păsării colibri bate cu frecvența de 500 de lovituri pe minut, iar în timpul activității fizice (zborului) – cu frecvența de 1200 și mai mult. Colibri poate să zboare nu numai înainte, dar și în urmă, precum și lateral și cu coada înainte. Durata maximă a vieții păsării colibri este de 9 ani.

● Furnica poate supraviețui în decursul a două săptămâni sub apă.

● Limba balenei albastre cântărește mai mult decât elefantul matur.

● Amplasarea ochilor măgarului îi permite să vadă întotdeauna toate cele patru picioare.

● Pentru a face un kilogram de miere, alina trebuie să facă ocolul a 2 mln. de flori.

● Toți urșii polari sunt stângaci.

● Ochiul struțului este mai mare decât creierul acestuia.

Atenție, fulgii de ovăz!

Terciul din fulgi de ovăz este un dejun minunat, căci pentru prepararea lui este nevoie de puțin timp.

Fulgii „Extra” se prepară mai repede, iar „Hercule” trebuie fierți puțin mai mult. Iar acum – un mic test. Știți voi oare că organismul omului trebuie să primească 4,5 g de sulf pe zi? Ați auzit că siliciul împiedică căderea părului? Ați avut ocazia să citiți despre substanțele active – polifenoli, care ajută la asimilarea grăsimii în intestin? Vă este cunoscută afirmația că „zilele de ovăz” reduc nivelul de zahăr în sânge? Ați bănuț că modalitatea cea mai simplă de eliminare a plumbului din organism este respectarea dietei de ovăz? Este oare important pentru dumneavoastră că vitamina K normalizează coagularea sângelui? Includeți oare regulat în meniul dumneavoastră mâncăruri din fulgi de ovăz?

Dacă la majoritatea întrebărilor ați

răspuns negativ, trebuie să introduceți urgent rectificări în alimentația dumneavoastră.

Poate că nu este absolut obligatoriu pentru dumneavoastră să vă descurcați în mecanismul acțiunii amilazei – fermentului care participă la asimilarea hidraților de carbon. Dar este suficient ca să vă schimbați preferințele gastronomice în folosul fulgilor de ovăz, și aceste substanțe își vor începe influența lor benefică imediat asupra organismului dumneavoastră. Calciul, magneziul, fosforul, cromul, fierul, manganul, zincul, nichelul, iodul, fluorul... După componența chimică fulgii de ovăz amintesc tăblița lui Mendeleev. Și mai conțin până la 60% amidon și 18 % albuș cu aminoacizi absolut

necesari. După datele Organizației Mondiale a Sănătății, o asemenea hrană are urmări minunate asupra sănătății oamenilor. Propunem atenției dumneavoastră câteva rețete din fulgi de ovăz.

Granola

Se ia 0,25 pahar de ulei fără miros, 1 pahar de piure de fructe de culoare deschisă (mere, piersici, banane ș.a.m.d.), 0,5 pachet zahăr vanilat, 4 pahare fulgi de ovăz, 0,5 pahar de nuci mărunțite, 0,5 pahar stafide (la dorință).

Fulgii de ovăz se amestecă cu uleiul, apoi se adaugă piureul de fructe. Masa pregătită se usucă în rolă la temperatura de +150 °C în decursul a 20 minute, apoi încă o oră, reducând temperatura până la +100 °C. În granola pregătită se adaugă arahide uscate și curățate, stafidele spălate în apă rece.

Granola se pune în farfurie, se toarnă deasupra cremă gelatinoasă sau lapte și se servește la masă.

„Hamburger”

2,25 pahare de apă caldă, 0,25 pahar de sos din soia, 2,5 pahare fulgi de ovăz, 2 linguri de ulei, 2 linguri de ceapă (taiată), 2 lingurițe de miere, 1 lingură de condiment „Vegeta” pregătit acasă, 2 felioare de usturoi, 1/3 pahar de semințe de floarea-soarelui sau nuci măcinate.

Când apa dă în clocot, se toarnă în ea toate produsele, în afară de fulgii de ovăz, se amestecă. Se adaugă fulgii de ovăz și se pun la foc pe 5 min. Se lasă să se răcească, se dă forma unor pârgoale, se coc în rolă pe tavă. Se servește la masă cu o franzelă și legume ca „hamburger”.

Gânduri înțelepte

Ține minte mereu că un om nu este răsplătit pentru că are creier, ci pentru că îl folosește.

Nu te enerva că nu-i poți face pe alții așa cum îți place ție! La urma urmei, nici tu nu ești chiar așa cum ți-ai dori.

Mulți oameni se îndoiesc de ceea ce pot, dar foarte puțini au dubii despre cât de importanți sunt!

Îi admirăm pe oamenii de geniu, îi învidiem pe oamenii bogați, ne temem de oamenii aflați la putere, dar de încrezut, nu ne încredem decât în oamenii de caracter.

Inteligența nu e o unealtă, precum suntem înclinați să ne-o închipuim, este o mână care poate mânui orice unealtă.

De ce există răul și suferința? Le va învinge vreodată binele? «DESTINUL PLANETEI». Cartea care dă la o parte cortina ce desparte lumea văzută de cea nevăzută.

Întreabă-l despre cartea «Destinul Planetei»
pe distribuitorul ziarului «Comoara Ascunsă»!

Cearta

Un tânăr rege, pentru a-și arăta valoarea, obișnuia să caute, neconținut, prilej de ceartă cu regele bătrân al țării vecine. Bătrânul rege încercase, pe toate căile, să stabilească legături de prietenie și întrajutorare cu tânărul său vecin. Dar în zadar. Într-o zi, tânărul porni război împotriva țării vecine. Bătrânul rege, amintindu-și câte prostii făcuse el însuși la tinerețe și că tânărul rege este la vârsta la care nu i se poate cere înțelepciune, porunci căpitanilor săi să-l prindă viu. Când acesta fu adus și-l văzu speriat, bătrânul rege i se făcu milă de el, dar se prefăcu mândru și-l condamnă la moarte. Tânărul imploră îndurare...
– Bine, îți mai dau o șansă! se prefăcu înduplecat, bătrânul rege. A doua zi, i se puse în brațe un vas, plin ochi cu apă și i se spuse: – Va trebui să înconjori curtea, fără să verși niciun strop de apă, altfel vei muri, iată, călăul este în spatele tău, cu securea pregătită. Regele poruncise ca supușii săi să se așeze de-a lungul drumului: cei din stânga să-l jignească și să-l huiaduie, cei din dreapta să-l laude. Tânărul reuși să înconjoare curtea, fără a risipi niciun strop de apă, iar bătrânul rege îl întrebă:
– De ce n-ai întors batjocura mulțimii, care te jignea și batjocorea?
– N-aveam vreme! Trebuia să am grijă de vasul cu apă!
– Dar de ce n-ai răspuns măcar celor care te laudau?
– N-aveam vreme, trebuia să am grijă de apă, să nu se risipească...

– Tinere, vezi, așa n-am eu vreme de prostiile tale, pentru că țara are nevoie de mine! Nu mai căuta aplauze ieftine, ai grijă de vasul pe care soarta ți l-a dat în grijă. Țara și poporul tău au nevoie de destoinicia ta! Orice om are un suflet, pe care trebuie să-l păzească și o misiune pe care trebuie s-o îndeplinească.

Bunătatea

Era o mohorâtă zi de iarnă. Un băiețuș de 7-8 ani, singur și tremurând de frig, sta pe-o bancă, într-un parc. Tremura de frig, căci hăinuța de pe el era subțirică, pantalonașii aveau două găuri mari la genunchi, iar buzele îi erau vinete și față slabă era galbenă ca ceara. Plângea și din când în când privea spre cerul acoperit de nori. Pe lângă el trecuseră mulți inși fără să le pese de el, dar un om bătrân se apropie de el și-i spuse părintește:
– Ce faci aici, micuțule? Aștepti pe cineva?
– Da, domnule, îi răspunse copilășul. Aștept pe Dumnezeu, să vină să mă caute.
– Ce vrei să spui, draguțule? Ești bolnăvior? Adăugă surprins bătrânul.

– Nu, dar anul trecut, EL a trimis să caute pe tatăl meu și pe fratele meu, ca să-i aibă în casa Lui. Iar ieri, la spital, mama mi-a spus așa, că și ea pleacă tot acolo și că Dumnezeu nu va uita de mine. Acum - continuă copilul în lacrimi - n-am pe nimeni care să mă îmbrățișeze și să-mi dea să mănânc și iată, e atâta vreme de când mă uit în sus la cer, să văd dacă vine Dumnezeu, dar nu văd nimic. Totuși, va veni desigur, mai aștept nițel. Nu e așa, domnule?
– Da, copile dragă, zise bătrânul, podidindu-l lacrimile. Nimeni nu așteaptă în zadar pe Dumnezeu, EL m-a trimis să port grijă de tine. Vino cu mine. Nu te voi lăsa să duci lipsă de nimic. Ochii copilășului străluciră de bucurie și pe fața lui apărură ca un fulger de biruință.
– Știam bine, zise el, că Dumnezeu va veni sau va trimite pe cineva, căci mama niciodată n-a spus minciuni. Dar cât ați întârziat pe drum și cât a trebuit să vă aștept!

Tabăra inimilor nesingurate

Și Dumnezeu a zis : «Nu este bine ca omul să fie singur»

Dacă ești membru al Bisericii AZȘ și dacă îți place să-ți petreci timpul în compania altor creștini, dacă ai între 28 și 50 de ani, ești singur și nu există obstacole în intenția ta de a-ți întemeia o familie, dacă dorești să-ți lărgesti cercul de prieteni, să comunici mai bine și să te odihnești în mijlocul naturii, atunci acest anunț este pentru tine ...

Te invităm la **tabăra noastră**, care se va desfășura în Codrii satului Bahmut, raionulul Călărași, în perioada 19-21 iulie curent. Scopul taberei noastre este comuniunea creștină, edificare și recreere precum și dezvoltarea personală și spirituală. Nu în ultimul rând, vom pune accent pe sprijinul reciproc, extinderea viziunii și lărgirea cercului de prieteni.

Invităm, de asemenea, cuplurile căsătorite la **Tabăra de Familie 2012**, care va avea loc în perioada 2-5 august curent. În afară de serviciile divine speciale mai intenționăm să organizăm: «Întrebări și răspunsuri», «mărturii personale», «conversații».

www.adventist.md

Site-ul oficial al Bisericii
Adventiste de ziua a șaptea din Moldova

- Știri
- Video
- Articole
- Galerie foto
- Predici
- Bibliotecă
- Școala de Sabat
- Devotional
- Audio
- Panou

**Publicație oficială a Bisericii Creștine
Adventiste de Ziua a Șaptea
din Republica Moldova**

Articolele din ziarul «Comoara Ascunsă» sunt preluate parțial din publicația «Vecinoc Socrovișe». Materialul este tipărit cu permisiunea editurii «Djerele Jitea» din Ucraina.

Director: Gheorghe Zamostean
Redactor-șef: Sergiu Lupașco
Traducerea: Lucia Leahu
Corectură: Maria Cioaric
Tehnoredactare: Iulia Smali, Sergiu Lupașco

Imprimare: EditTipar Grup S.R.L.
Tiraj: 42 000 ex.

Adresa redacției: Comoara Ascunsă, Departamentul Comunicare, Uniunea de Biserici Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din Republica Moldova MD-2070, mun. Chișinău, str. Ialoveni 1/1, tel. (022)728473, fax 723170 e-mail: union@adventist.md

„Cărțile sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori”.

Charles Eliot

Dacă vrei să ai prieteni adevărați care să nu-ți trădeze niciodată așteptările, te invităm la

CENTRUL DE CARTE,

situat în sectorul Telecentru, str. Ialoveni 1/1,
Centrul Creștin Adventist din Republica Moldova.

Te așteptăm cu drag!

de luni până joi, de la ora 9.00 până la 15.00
și vineri de la ora 9.00 până la 12.00.

DEGEABA știi să citești,
dacă n-ai citit niciodată Biblia.
DEGEABA ai urechi,
dacă n-ai ascultat
emisiunea Universul Credinței!

UNIVERS FM Ora:
Chișinău - 92,8 Mhz
Cahul - 101,4 Mhz
7:30 și 20:30
(zilnic)

De la producătorii
emisiunilor
«Tableta zilei»,
«Viața la superlativ» și
«În centrul atenției».

ADRESA expeditorului dvs.

Răspunsul căutărilor tale!

Sola Scriptura

vă oferă gratuit următoarele
studii prin corespondență:

Când dragostea se întoarce acasă -
secretele unei căsnicii fericite

Principiile fundamentale ale sănătății

Hristos-Lumina lumii - viața și
activitatea Domnului Isus

Viața lui Isus - curs pentru copii
de la 8 la 13 ani

Formula vieții - curs pentru adolescenți și tineri:
prietenie, dragoste, muzică,
scopul vieții

Studiul cărții profetice Daniel

Un nou început - explicație a marilor teme bib-
lice, cu texte biblice, dovezi istorice și arheologice

www.solascriptura.md
solamd@mail.ru

**DACĂ DORIȚI SĂ VĂ ÎNSCRIEȚI LA
CURSURI, COMPLETAȚI CUPONUL ȘI
EXPEDIAȚI-L PE ADRESA :**

Chișinău 2028,
c/p 1023,
tel. (022) 28-09-17